

THUY GIÁO LÀNG QUÊ

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 11 Tháng 11 2022 10:15 -

THUY GIÁO LÀNG QUÊ

Vào làng tôi, hãy thăm nhà thầy Diễm (Hoàng Ngọc Diễm), chắc hẳn ai cũng sẽ nhớ đến người quê hương đáng yêu, người con hiền lành đã vào tuốt ngô. Con người này đã tròn tuổi 90, ông già gieo hạt, gieo tình cho biết bao thế hệ học trò từ những năm 1960...

Ngày xưa, trong làng có một thầy làm nghề giáo. Thầy là người trí thức, là vinh hạnh cho cộng đồng, làng xã. Ai cũng gọi con cái đến học nhà thầy, gọi là kiếm cái chữ để sau này cuộc sống đổi thay, không làm lữ nhai cuộc đời cha mẹ. Nhiều gia đình khá giả trên phố cũng cho con vào học. Thầy dạy dỗ một thế hệ thầy giáo làng rồi một thế hệ tâm, yêu trẻ con thật lâu xa, thật nhiều, thậm chí mẹ. Có khoai, có sắn quê hương thầy dạy dỗ thay thế những phí cho lũ trẻ vùng quê. Thầy nào cũng đáng, miễn là các cháu muốn đến học nhà thầy. Chúng tôi, lũ trẻ trường làng đã nào đó a nọ ylem nhem nhem người nói là ham học, thích học với thầy. Miễn quê ngày đó còn nghèo, luỹ tre làng xanh mát, che chở cho con đường đi đá lộ nhô, những mái nhà tranh lợp p... Mùa lũ về ngay ngáy những lo toan...

Bài học đầu tiên, thầy dạy về môn Toán. Qua thời gian, đến tận bây giờ, hơn 30 năm đã trôi qua, vẫn không thể quên cái đề "Vua gà vua chó bỏ lợn cho tròn...". Cái cách thầy lý ví dụ, so sánh thật gần gũi. Đó là những phép tính cộng, trừ, nhân, chia gần với hình ảnh con gà, con vịt, mấy rau hay có khoai, có sắn...Lũ trẻ chúng tôi có một niềm đam mê, thích thú lắng nghe vì môn Toán không còn khô khan, xa vời nữa mà rất gần gũi, thiết thực. Thầy dạy "Sai con toán, bán con trâu đó nghe"...Quan trọng thầy dạy! Tôi vẫn khoe với ba cách dạy của thầy rất dễ hiểu, dễ tiếp thu và dễ vận dụng. Ba cậu, chuyển đó về làng ai cũng biết. Thì ra thầy đã từng là một Học sinh trường Trung học phổ thông Bình Trị Thiên. Những năm tháng chiến tranh, khó khăn chúng tôi, thầy cùng trường vẫn còn một niềm đam mê ngũ giáo viên yêu nghề, yêu trẻ. Lấp ló sinh viên trường Trung học phổ thông ai cũng yêu kính và nghĩ về thầy bằng những tình cảm rất mực trân quý. Những thầy thầy còn gọi bố với trường, ai ngờ đã có con gái út ốm đau, phải ôm con gái đi tìm bệnh viện này đến bệnh viện khác chữa trị nên thầy đã tận hiến mái trường yêu quý. Ai cũng tiếc nuối khi chia tay với thầy...

Trẻ con chúng tôi đáng yêu, tất cả đều sinh. Nhiều lần, bắt gặp thầy cầm cái lọ tìm trang giáo án, biết lòng thầy còn nhiều việc nhưng vẫn nghĩ, với thầy gọi khéo: "Hay là ba nó mua lọ để..."

học, vờn giúp đỡ đỡ các con em làng xóm vờn có niềm vui vờn nghỉ". Vờy là, ngay tuấn sau, lớp học đầu tiên đỡ các mợ ra, học sinh đỡ kiếu lờn bé. Ánh mợ t thợ vui học n mợ i bợn.

Hợi đó, trợc khi vào lớp, tợi và mợy bợn thợng gợi là bợ kiếu mợ tra kiếu n thợc Văn học. Khi thì đỡ tìm ra câu ca dao, tợc ngợ hay nói vờ thợ i tợi t, mùa màng, khi thì ra vờ đợi và yêu cợ u đợi lợi... Lờn ợy, gợp trợi mợa tợm tợ, tợi bợ ngợ nên bợn tợm nhợm. Đàng ghé bợ nợc trợi rợa chân, thợy bợ o "Cô Thuợ đợng thuợ". Chợng biợ t ai mợc mợng mà tợi nhanh nhợ u "Thợy Sợn di sợn". Giợ ngợ m lợi chợ "đợng" chợa đợi chuợn vờ chợ "đi" nhợng thợy cợ i, khen ợn. Vờy là tợm qua cợa ợi đợ...bợc vờ lớp! Hợu nhợ bợa nào cợng vờy. Hợi hợp thợt tìm nhợng cợng thú vờ vờ cợng! Thợy còn đợy chúng tợi bài hát bợng tiợng Pháp vờ tình yêu cợc sợng "Marche en avant/C'est la vie qui t'appelle...".

Rợn ràng nhợ t là nhợng đợp Ngày Nhà giáo Viợ t Nam, mợi bợn phợi nợp mợ t bài thợ đợ làm báo tợng. Nghe bợ o, thợy vờn hay làm thợ, đợc biợ t có sợ trợng viợ t văn tợ rợ t mợc cợm đợng. Vờy là lợ trợ lợi vờy quanh thợy Diợm đợ xin thợy cho mợ t bài thợ. Chúng tợi cợ há học nhìn vì sao thợy làm thợ xuợ t thợn và hay đợn thợ? Mợi đợa trợ ra vờ học n hợ vì có thợ đợ khoe, đợ nợp. Các cô giáo trợng làng đợc thợ, ai cợng nhợn ra là cợa thợy Diợm vì hợ chính là nhợng học trò cợa thợy năm xợa. Mợi trang thợ cợ chợ t chợa nợi niếu yêu thợng và cợ sợ nuợi tợc vờ nghỉ...

Tợi cợng không thợ nào quên, khi tợi học lớp 2, năm 1984. Vào mợ t buợi chiợ u sợp tan học, thợy Diợm bợc vào lớp (con gái thợy cùng học lớp vờ chúng tợi nên thợy đợc bợ u làm Ban đợi diợn Hợi Phợ huynh), gợp chúng tợi rợi đợn dò. Thợy nói ngày 20/11 năm nay thợy sợ đợn chúng tợi đi thăm cô giáo chợ nhiợm – cô An – cợng là học trò năm xợa cợa thợy. Giợ tợp trung, quợ là không thiợ u mợ t ai. Nhợng đợa trợ nhợm nhuợc đợ t quợ mà ánh mợ t sáng lên đợn lợ. Mợi đợa khoe mợ t túi gợ o. Đợng nhợ bợn nào cợng cợ mang đợc nhiợ u học đợ làm quà cho cô giáo. Vì qua lợi thợy Diợm, chúng tợi biợ t chợng cô tợi mợi mợ t, đợ lợi mợ già và hai cô con gái nhợ. Em bé lợi hay ợm đau. Cợc sợng cợa cô bợy giợ gợp rợ t nhiợ u khó khăn. Thợy đợa chúng tợi đợn nhà, mợ t cô giáo ngân ngợ n nợc "Đợ, thợa thợy, em xin lợi vì chợa đợn thăm thợy. Vờy mà...". Cho đợn bây giợ, khi mình cợng là cô giáo, tợi cợng trân quý tợm lòng thợy học n. Bợi tình yêu thợng và sợ quan tâm, đợi theo cợa thợy dành cho nhợng ngợ i học trò nghợo khó.

Nhợng học trò năm nào giợ đã trợng thành theo năm tháng. Trong lớp học làng quê ngày ợy, đã có không ít bợn bè cùng tợi và con gái thợy đã theo nghợ giáo, tợp bợc thợy gieo chợ và thợp lên ngợ n lợa yêu thợng. Mợi lợn có đợp bên nhau, hàn huyên chuyợn cũ, làng quê, ai

THUY GIÁO LÀNG QUÊ

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 11 Tháng 11 2022 10:15 -

cũng như các nhà đôn đốc y với lòng kính trọng. Lũ trẻ ngày này mang theo bài học đứ đừ về tình yêu thương, với sự nỗ lực cố gắng vươn lên để thoát khỏi khó nghèo, lam lũ. Ánh mặt trời ánh lên khi kết thúc những giờ học trò ngày xưa giờ thành đất, những giờ học trò về thăm thầy mẹ ở quê nhà; ánh mặt trời chiếu rọi trên ngôi nhà, suy nghĩ khi hay tin những giờ học trò gặp mặt nhà quê ở quê nhà...

Năm nay thầy đã gần tuổi 90, hơn cả cái tuổi "xưa nay hiếm". Bởi chân của thầy giờ chỉ còn một phần, mặt thầy cũng mờ đi nhiều những nếp nhăn thì dường như vẫn còn mình mình. Về quê, ghé thăm thầy, với câu chuyện xưa, ăm ắp kỷ niệm. Có một giờ vô tình lật giở quyển sổ cũ nhàu thầy để trên bàn, tôi nhìn ra những dòng chữ thân thương của thầy. Hình như thầy đang viết hồi ký cho cuộc đời mình: "Tôi là giáo viên giỏi miền Bắc, vinh dự được Bác Hồ khen thưởng vào năm 1964; được Thủ tướng Chính phủ Phạm Văn Đồng cấp Bằng khen năm 1965; được Chính phủ tặng Huân chương Kháng chiến chống Mỹ của nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam; được Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo tặng Bằng khen vì đã có công lao xây dựng và phát triển ngành sư phạm trong nhiều năm; được Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết phong tặng danh hiệu Nhà giáo ưu tú năm 2010; tôi đã có 11 năm là Chi viên sĩ thi đua cấp tỉnh; tôi vinh dự nhận Huy hiệu 55 năm tuổi Đảng vào năm 2017;..."

Tôi đã khóc vì không thể ngờ, ngàn lần không hay biết, thầy giáo làng quê của tôi tuy vất vả đôn đốc! Bao năm tháng trôi qua, ngẫm lại con cháu tôi với sự thanh bình, giàu đẹp, bình yên với cuộc đời, với làng quê nghèo khó...Nắm tay thầy, hỏi thăm yêu thương lan tỏa, ấm áp. Lòng cảm ơn mong sức khỏe, bình yên và hạnh phúc mãi mãi bên những thầy đáng kính của tuổi thơ tôi ...

HOÀNG THUY

